

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 9ης Ιουλίου 1997

Υπόθεση T-92/96

Roberto Monaco
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«Υπάλληλοι - Διορισμός - Βαθμολογική κατάταξη - Παραβίαση της προκηρύξεως διαγωνισμού και της προκηρύξεως κενής θέσεως - Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης - Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ - Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα . . . . . II - 573

Αντικείμενο: Προσφυγή που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της από 22 Αυγούστου 1995 αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί διορισμού του προσφεύγοντος σε θέση αναπληρωτή υπαλλήλου γραφείου, καθόσον ο διορισμός αυτός έγινε στον βαθμό C 5.

Αποτέλεσμα: Ακύρωση.

Επιτομή της απόφασεως

Ο προσφεύγων Monaco προσλήφθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 20 Φεβρουαρίου 1980 ως ειδικευμένος υπάλληλος. Διορίστηκε στον βαθμό D 3. Με απόφαση της 1ης Απριλίου 1982 προήχθη στον βαθμό D 2 και με απόφαση της 1ης Μαΐου 1991 τοποθετήθηκε σε θέση κυρίου ειδικευμένου υπαλλήλου με βαθμό D 1.

Τον Νοέμβριο 1993 υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στον γενικό διαγωνισμό PE/115/C, που διοργάνωσε η Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο προς κατάρτιση πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη αναπληρωτών υπαλλήλων γραφείου - βοηθών-τεχνικών - (προκήρυξη δημοσιευθείσα στην ΕΕ 1993, C 291 A, σ. 8, προκήρυξη διαγωνισμού PE/115/C ή προκήρυξη διαγωνισμού).

Υπό τον τίτλο «IV. Όροι απασχόλησης», η προκήρυξη αυτή διευκρινίζει ειδικότερα:

«Η πρόσληψη θα γίνει στον βαθμό C 5 ή ενδεχομένως στον βαθμό C 4 ανάλογα με την ειδική επαγγελματική πείρα των επιτυχόντων.»

Με έγγραφο της 21ης Δεκεμβρίου 1994 η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι είχε αποφασίσει να τον εγγράψει τρίτον στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις.

Την 1η Μαΐου 1995, οι νέες εσωτερικές οδηγίες του Κοινοβουλίου περί βαθμολογικής κατατάξεως, που εξέδωσε ο Γενικός Γραμματέας στις 25 Απριλίου 1995, τίθενται σε ισχύ (νέες εσωτερικές οδηγίες) προς αντικατάσταση των εσωτερικών οδηγιών της 28ης Οκτωβρίου 1986, περί κατατάξεως κατά την πρόσληψη (παλαιές εσωτερικές οδηγίες).

Το άρθρο 1 των νέων εσωτερικών οδηγιών ορίζει:

«Ο προσλαμβανόμενος μόνιμος ή έκτακτος υπάλληλος διορίζεται στον εισαγωγικό βαθμό της σταδιοδρομίας του σύμφωνα με το άρθρο 31 [παράγραφος 1] του ΚΥΚ.

Δυνάμει του άρθρου 31 [παράγραφος 2], η ΑΔΑ δύναται, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 31 [παράγραφος 1] του ΚΥΚ, εξαιρετικώς και εντός των ορίων που προβλέπουν οι προαναφερθείσες διατάξεις, αφού εκτιμήσει βάσει της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει την επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου, να τον κατατάξει στον υψηλότερο βαθμό της σταδιοδρομίας.»

Με απόφαση της 22ας Αυγούστου 1995, ο προσφεύγων διορίστηκε σε θέση αναπληρωτή υπαλλήλου γραφείου με βαθμό C 5, κλιμάκιο 4 (προσβαλλόμενη απόφαση), από 1ης Σεπτεμβρίου 1995.

Στη θέση αυτή διορίστηκε κατόπιν δημοσιεύσεως της προκήρυξης κενής θέσεως 7752 - θέση V/C/0985 (προκήρυξη 7752). Η προκήρυξη αυτή, σχετική με θέση «αναπληρωτή υπαλλήλου γραφείου/βοηθού γραφείου/κυρίου υπαλλήλου γραφείου (τεχνικού)», ορίζει ότι αφορά την κατηγορία C.

Υπό τον τίτλο «Προσόντα και απαιτούμενες γνώσεις», διευκρινίζει:

- «- γνώσεις επιπέδου μέσης εκπαίδευσεως (γενικής ή τεχνικής) ή ισότιμη επαγγελματική πείρα·
- δίπλωμα τεχνικού στον τομέα της ραδιοηλεκτρολογίας·
- αναγνωρισμένη πείρα σε τομείς ανάλογους με αυτούς που αναφέρονται στη "φύση των καθηκόντων"·

- άριστη γνώση μιας από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης· καλή γνώση μιας άλλης από τις γλώσσες αυτές».

Υπό τον τίτλο «Φύση των καθηκόντων», η προκήρυξη αναφέρει ότι η εκτέλεση εργασιών τεχνικής φύσεως απαιτεί να διαθέτει ο υπάλληλος πείρα και κρίση.

Επί της ουσίας

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού PE/115/C, της προκηρύξεως της κενής θέσεως 7752 και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν διευκρίνιζε τον βαθμό στον οποίο αντιστοιχούσε η προς πλήρωση θέση και η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν διευκρίνιζε ότι ορισμένο επίπεδο επαγγελματικής πείρας παρείχε δικαίωμα κατατάξεως στον βαθμό C 4. Επομένως, οι δύο αυτές προκηρύξεις άφηναν ανέπαφη την ευρεία διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ), δυνάμει του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ), όσον αφορά την απόφαση περί βαθμολογικής κατατάξεως. Κατά την άσκηση μιας τέτοιας εξουσίας, η διοίκηση μπορεί να λάβει υπόψη τις ειδικές ανάγκες της υπηρεσίας, απαιτώντας ενδεχομένως την πρόσληψη ενός επιτυχόντος με ιδιαίτερα προσόντα. Τίποτε στην περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων, που περιέχει η προκήρυξη της κενής θέσεως, δεν επιτρέπει το συμπέρασμα ότι οι ειδικές ανάγκες της υπηρεσίας απαιτούσαν την πρόσληψη ενός επιτυχόντος με ιδιαίτερα προσόντα. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αντίθετη προς την εν λόγω προκήρυξη (σκέψεις 28 και 29).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 6 Ιουνίου 1985, 146/84, De Santis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 1723, σκέψη 9· ΠΕΚ, 5 Οκτωβρίου 1995, T-17/95, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. II-683, σκέψεις 19 και 21

Προκύπτει επίσης ότι οι δύο αυτές προκηρύξεις δεν ήταν δυνατό να δημιουργήσουν βάσιμες ελπίδες στον προσφεύγοντα ότι θα διοριζόταν στον βαθμό C 4 (σκέψη 30)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 27 Μαρτίου 1990, T-123/89, Chomel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-131, σκέψη 26

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που απονέμει στην ΑΔΑ το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ μπορεί να ρυθμίζεται με εσωτερικές αποφάσεις. Συγκεκριμένα, τίποτε δεν απαγορεύει, καταρχήν, στην ΑΔΑ να θεσπίζει, με εσωτερική απόφαση γενικού χαρακτήρα, τους κανόνες για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που της απονέμει ο ΚΥΚ. Μια τέτοια εσωτερική οδηγία πρέπει να θεωρείται ως κανόνας ενδεικτικής συμπεριφοράς που η διοίκηση επιβάλλει στον εαυτό της και από τον οποίο δεν μπορεί να παρεκκλίνει χωρίς να διευκρινίζει τους λόγους που την οδήγησαν να το πράξει, άλλως παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως (σκέψη 46).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 1η Δεκεμβρίου 1983, 190/82, Blomefield κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3981, σκέψη 20· De Santis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 11· ΠΕΚ, 7 Φεβρουαρίου 1991, T-2/90, Ferreira de Freitas κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-103, σκέψη 61· Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 23

Μια τέτοια εσωτερική οδηγία δεν μπορεί νομίμως, σε καμιά περίπτωση, να θέτει κανόνες οι οποίοι παρεκκλίνουν από τις διατάξεις του ΚΥΚ ή, κατά μείζονα λόγο, από τις γενικές αρχές του δικαίου (σκέψη 47).

Παραπομπή: Blomefield κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 21· Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 24

Καμιά διάταξη του ΚΥΚ δεν απαγορεύει στα κοινοτικά όργανα να εκδώσουν νέα εσωτερική απόφαση επιτείνουσα την αυστηρότητα εφαρμογής του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, εφόσον αυτά δεν παραιτούνται πλήρως από την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που τους απονέμει το άρθρο αυτό (σκέψη 48).

Παραπομπή: Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 24

Ωστόσο, παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων το κοινοτικό όργανο το οποίο, αφενός, εφαρμόζει στην περίπτωση υπάλληλου που προσλαμβάνεται κατόπιν διαγωνισμού τις διατάξεις των νέων εσωτερικών οδηγιών, οι οποίες επιτείνουν την αυστηρότητα εφαρμογής του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, ενώ άλλοι υπάλληλοι διορίστηκαν από το κοινοτικό όργανο κατόπιν του ίδιου διαγωνισμού, αλλά πριν από την έναρξη ισχύος των νέων εσωτερικών οδηγιών, στους οποίους εφαρμόστηκαν οι παλαιές εσωτερικές οδηγίες και η απορρέουσα απ' αυτές παλαιά πρακτική, και, αφετέρου, δεν αποδεικνύει ότι η διαφορετική μεταχείριση δικαιολογείται (σκέψεις 55 έως 58).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 23 Οκτωβρίου 1986, 92/85, Hamai κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1986, σ. 3157, σκέψη 14· ΠΕΚ, 9 Φεβρουαρίου 1994, T-109/92, Lacruz Bassols κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ. Υπ. 1994, σ. II-105, σκέψη 87

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο ακυρώνει την από 22 Αυγούστου 1995 απόφαση του Κοινοβουλίου, καθόσον έχει ως αντικείμενο τη βαθμολογική κατάταξη του προσφεύγοντος σε βαθμό.